

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СХІД В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ: НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ МОВ, КУЛЬТУР ТА ІСТОРІЇ

І МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

24 вересня 2026 року

ЗБІРНИК ТЕЗ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СХІД В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ: НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ МОВ, КУЛЬТУР ТА ІСТОРІЇ

**Матеріали Міжнародної
науково-практичної
конференції**

24 вересня 2026 року

Київ
Видавничий центр КНЛУ
2026

«Схід в умовах глобальних викликів: нові підходи до вивчення мов, культур та історії». Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. 24 вересня 2026 року. Київ: Видавничий центр КНЛУ, 2026. 404 с.

*Друкуються за рішенням вченої ради
Київського національного лінгвістичного університету
Протокол № 1 від 31 серпня 2026 року*

**Міжнародна науково-практична конференція проводиться
в рамках виконання ініціативного наукового дослідження
«СХІД І ЗАХІД У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ:
ТЕХНОЛОГІЇ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ»
за рахунок бюджетної програми на 2026 рік за КПКВК 2201390**

*Матеріали друкуються в авторській редакції.
За достовірність фактів, статистичних даних та іншої інформації
відповідальність несуть автори.*

© Видавничий центр КНЛУ, 2026

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

СОРОКІН Сергій Володимирович – в.о. ректора, кандидат філологічних наук, професор;

КОРОЛЬОВА Алла Валер'янівна – проректор з наукової роботи, доктор філологічних наук, професор;

СТЕФАНОВА Наталія Олександрівна – проректор з науково-педагогічної роботи (міжнародна співпраця і зв'язки з громадськістю), доктор філологічних наук, професор;

ОХРИМЕНКО Марина Анатоліївна – декан факультету східної і слов'янської філології, кандидат філологічних наук, доцент;

ВАЛІГУРА Ольга Романівна – завідувач кафедри східної і слов'янської філології, доктор філологічних наук, професор;

ГЕВОРГЯН Каріна Людвигівна – завідувач кафедри китайської філології, доктор філософії, доцент;

ПРОРОЧЕНКО Наталія Олександрівна – завідувач кафедри корейської і японської філології, кандидат історичних наук, доцент;

ВАСИЛЬЧУК Володимир Миколайович – завідувач кафедри історії і туризму; доктор історичних наук, професор;

ГОЛЕЦЬ Оксана Ярославівна – доцент кафедри східної і слов'янської філології, кандидат філософських наук, доцент;

МІНЕНКОВА Наталія Євгенівна – доцент кафедри східної і слов'янської філології, кандидат історичних наук, доцент;

ТІМКОВА Тетяна Миколаївна – доцент кафедри східної і слов'янської філології, кандидат філологічних наук, доцент;

КОПЧАК Ольга Ігорівна – старший викладач кафедри східної і слов'янської філології

Нерідко приспівви популярних японських пісень узагалі представлені лише вигуками (які з синтаксичної позиції можна трактувати як окремі речення, тут нам імпонує термінологія О. Есперсена – «аморфні речення» (Jespersen, 1924)):

Oh oh oh oh oh

Oh oh oh oh oh

Oh oh oh oh oh

Oh oh oh oh oh oh yeah yeah !

А те, що в цьому разі навіть вигуки є запозиченнями з англійської, зайвий раз демонструє масштаби засилля англізмів у мові масової культури Японії. До речі, цілком можливо, що й у зловживанні неповними реченнями у мові масової культури можна помітити вплив американської культури, оскільки відомою є сучасна тенденція до вживання неповних речень і скорочених форм в американському варіанті англійської (Үрепремян, 2015, с. 33).

Отже, своєрідною «нормою» для мови масової культури є обмеження вживання повнозначних частин мови і зростання частотності вигуків, які є виразниками емоцій, а не носіями інформації; при цьому подеколи залучення вигуків тягне за собою неабияке відхилення від традиційної будови речення.

ЛІТЕРАТУРА

- Комарницька, Т. К. (2026). *Мова масової культури в Японії: сутність і тенденції розвитку* [Дисертація доктора філологічних наук, Київський національний університет імені Тараса Шевченка].
- Jespersen, O. (1924). *The philosophy of grammar*. Routledge.
- Үрепремян, А. (2015). The status of the English language in the modern communicative space. In *Шостий міжнародний науковий форум. Сучасна англістика: До 85-річчя кафедри англійської філології* (с. 32–33). Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна.

ІНВЕРСІЯ В ЯПОНЬКОМУ СИНТАКСИСІ: ВІД РИТОРИЧНОЇ ФІГУРИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ (ЛІНГВОДИДАКТИЧНИЙ АСПЕКТ)

Комісаров К. Ю.

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Боришполець Ю. В.

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Засвоєння синтаксичної системи японської мови, поза сумнівом, є одним із найскладніших етапів підготовки здобувачів вищої освіти. Базовою нормою японського синтаксису є жорстка послідовність елементів за схемою SOV (Subject – Object – Verb), де присудок обов'язково закриває висловлення. Втім, у реальному функціонуванні мови спостерігаються регулярні відхилення від канонічного порядку слів шляхом застосування

інверсії – «точі» (倒置) або «точіхо» (倒置法). З погляду лінгводидактики, важливо розмежовувати інверсію як свідомий риторичний прийом у писемному мовленні та як спонтанну комунікативну стратегію в усному дискурсі.

У писемно-стилістичній традиції (художня література, публіцистика, реклама) інверсія розглядається як маркована риторична фігура (修辭法). Аналіз сучасних досліджень зі стилістики виділяє три ключові прагматичні функції «тбчіхо» (Roaster, 2021; Writing Hack, n.d.; Nakamura, 2020).

Емфатичне акцентування (強調): винесення ключового компонента на нетипову позицію створює смисловий фокус висловлення.

Створення емоційного підтексту та відгомону (余韻): зміна порядку компонентів формує ефект роздумів, паузи чи незавершеності.

1. Ритмізація дискурсу: чергування канонічних та інвертованих структур запобігає надмірній монотонності викладу інформації.

Натомість у дослідженнях усного мовлення «ханаші-котоба» (話し言葉) виявлено зовсім іншу природу інверсії. Як доводить Ішікава Со (Ishikawa, 2009), усномовна інверсія рідко є свідомим риторичним прийомом. Результати емпіричного аналізу корпусу усних дискурсів свідчать, що інверсія підмета становить лише близько 0.9% від усіх висловлень (або 5.3% серед речень із експліцитно вираженим підметом). При цьому частота та характер інверсії критично залежать від жанрово-стильової специфіки дискурсу (談話資料の性格). У побутових спонтанних діалогах (日常会話) частота інверсії є найвищою (1,3%) і зачіпає особові займенники першої особи (私, 僕), виконує функцію вираження вагання, ніяковості або суб'єктивної стриманості (ためらい) мовця під час висловлення власної думки. У підготовленому мовленні (радіоефіри, телеінтерв'ю) частота інверсії знижується до 0,3%–0,7%, оскільки обмежений час та наявність попереднього плану спонукають мовців до використання структурованих нормативних конструкцій. У спортивних репортажах (テレビ実況) інверсія сягає 1,2%, проте її основними об'єктами є власні назви та іменникові групи. Окрім того, дослідник фіксує компенсаторну функцію (補足) усномовної інверсії, коли мовець додає підмет після присудка внаслідок усвідомлення інформаційної недостатності вже згенерованого фрагмента висловлення. Важливими є й синтаксичні обмеження усної інверсії: наприклад, під час опису подій у реальному часі вказівний займенник «коре» (これ) ніколи не піддається інверсії, а у постпозиції власних назв у репортажі часто відбувається редукція відмінкових часток.

У процесі викладання японської мови українським студентам виникає специфічна методична проблематика, зумовлена міжмовною інтерференцією. В українській мові вільний порядок слів є природним інструментом актуального членування. Це спричиняє дві протилежні крайності у навчанні. На початковому етапі (N5–N4 за шкалою JLPT) студенти схильні хаотично переносити українську гнучкість синтаксису в японську мову, ігноруючи базовий принцип SOV. На просунутому етапі (N3–N1) виникає гіперкорекція – сформована установка про «непорушність»

присудка наприкінці речення заважає студентам адекватно розпізнавати емоційні нюанси вагання (ためらい) в усній комунікації та ефективно використовувати стилістичний потенціал «точіхо» у власних письмових роботах.

Для формування повноцінної мовної та прагматичної компетенції студентів-філологів пропонується дидактична модель, яка передбачає розмежування трьох рівнів функціонування японського синтаксису:

- граматична норма (SOV) як базова модель нейтральної комунікації;
- писемна риторика (修辞法), що передбачає аналіз художніх та рекламних текстів для засвоєння функцій акцентування, ритмізації та створення підтексту (余韻);
- усна комунікативна постпозиція (補足・ためらい), пов'язана з роботою з автентичними аудіо- та відеозаписами для розуміння спонтанної інверсії та маркерів суб'єктивної стриманості в розмовній мові.

На нашу думку, саме такий інтегрований підхід дозволяє українським студентам долати «синтаксичний затиск», розрізняти стильові реєстри та опановувати японську мову не лише як сукупність граматичних правил, а й як гнучкий комунікативний інструмент.

ЛІТЕРАТУРА

- Ishikawa, S. (2009). 話しことばにおける主語の倒置 [Subject inversion in spoken language]. 早稲田大学大学院文学研究科紀要 (Journal of the Graduate School of Letters, Waseda University), 53(3), 1–14.
- Nakamura. (2020, May 22). 『倒置法って、おもしろい』——書いて実感する書き方の技 [Inversion is interesting: Writing techniques you feel as you write]. Note.
<https://note.com/nakamura0522/n/n951b2b4de9b6>
- Roaster. (2021, March 15). 【例文付き】倒置法とはどんな技法？ 文章を印象的にするテクニックを解説 [What is inversion? Explaining techniques to make writing impressive].
<https://edit.roaster.co.jp/writing/5909/>
- Writing Hack. (n.d.). 倒置法とは？ 3つの効果と注意点【例文つきで簡単解説】 [What is inversion? 3 effects and points to note].
<https://xn--3kq3hlnz13dlw7bzic.jp/inversion-method/>

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АРАБСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Кононенко В. Г.

Київський національний лінгвістичний університет

Актуальність дослідження зумовлена інтенсифікацією міжкультурних зв'язків між Україною та країнами арабського світу, що потребує високої точності перекладу художніх та публіцистичних текстів. Фразеологічний

Організаційний комітет конференції:	3
Сорокін С. В. ВІД СПІВЧУТТЯ ДО КОЛЕКТИВНОЇ ДІЇ: КОНСТРУЮВАННЯ СОЛІДАРНОСТІ З ПАЛЕСТИНОЮ В ТЕЛЕГРАМ-ДИСКУРСІ РЕДЖЕПА ТАІПА ЕРДОГАНА.....	4
Vasko R. V. DIVERSITY VS. CENTRALITY OF THE LANGUAGE: A CASE FOR ARABIC	6
Аліменко О. С. МІФОЛОГІЧНІ МОТИВИ У КОРЕЙСЬКИХ ЛІКУВАЛЬНИХ ПРАКТИКАХ ЕПОХИ ЧОСОН.....	9
Андрущенко О. Ю. МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛІЗМУ Осьмачко О. С. ТА КОЛЕКТИВІЗМУ В АНГЛІЙСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРАХ.....	11
Бабич М. А. ОРІЄНТАЛЬНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ У ПОЛЬСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ СЛЕНГУ.....	13
Балюк М. В. СИНОНІМІЯ В АРАБСЬКІЙ МОВІ: СЕМАНТИЧНИЙ АНАЛІЗ СЛІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ НЕПРАВДИ	16
Бевз А. Є. КОНЦЕПТУАЛЬНА МЕТАФОРА В СУЧАСНОМУ ЯПОНСЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ ПРО УКРАЇНУ....	18
Бєляєва В. Р. ФОРМУВАННЯ СОЦІОПРАГМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ВИВЧЕННЯ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ..	20
Бондар М. В. ОСВІТНІ ПОДКАСТИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ (B1-B2).....	22
Бондаренко Д. П. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КАНСАЙСЬКОГО ДІАЛЕКТУ СУЧАСНОЇ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ	24
Брівка В. В. ВПЛИВ ЯПОНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА ЛЕКСИКУ СУЧАСНОЇ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ.....	27
Буток В. В. СПЕЦИФІКА ФОНЕТИЧНОЇ АДАПТАЦІЇ АНГЛОМОВНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ У СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	29
Буць Д. В. ТОПОНІМІКОН СУЧАСНОЇ ТУРЕЧЧИНИ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ІСТОРИЧНИХ ТА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ.....	32
Бучак А. Є. РОЛЬ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ У ЗАСВОЕННІ ЛЕКСИКИ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДО HSK 3-4	34
Валігура О. Р. КРОС-КУЛЬТУРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ: СОЦІОФОНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	36
Ван Цзіньлін НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УНІВЕРСИТЕТАХ КИТАЮ В ЕПОХУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	39

Васильчук В. М.	ІСТОРИЧНА ТА КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА КИТАЮ ЯК ОБ'ЄКТ ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ... 41	41
Веретіна А. А.	МОВНІ СТРАТЕГІЇ ЛОКАЛІЗАЦІЇ ТА АДАПТИВНОГО ПЕРЕКЛАДУ В ТУРЕЦЬКОМУ Е-КОМЕРЦІЙНОМУ ДИСКУРСІ..... 43	43
Вознюк Г. А.	ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ ІСТОРИЧНИХ РЕАЛІЙ У РОМАНІ КАКУТИ МІЦУЙО «БУДИНОЧОК НА ДЕРЕВІ» .. 45	45
Волохач Д. Т.	ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ МЕТАФОРИЗАЦІЇ У КЛАСИЧНОМУ КИТАЙСЬКОМУ ТЕКСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ТРАКТАТУ «МИСТЕЦТВО ВІЙНИ» СУНЬ ЦЗИ)..... 48	48
Вороніна С. В.	СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У КИТАЙСЬКІЙ МОВІ..... 50	50
Гапонова П. Б.	ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ МОВЛЕННЕВОЇ ПОВЕДІНКИ КОРЕЙСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ..... 52	52
Геворгян К. Л.	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ФАХІВЦЯ З КИТАЙСЬКОЇ МОВИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ..... 54	54
Гедін М. С.	КУЛЬТУРНО-ПІЗНАВАЛЬНИЙ ТУРИЗМ: УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКІ ПАРАЛЕЛІ 56	56
Герасімова І. А. Далте О. Ю.	КОНЦЕПТ «ДИТИНСТВО» У «ПОЛІТИЦІ» АРИСТОТЕЛЯ ТА ЙОГО РЕІНТЕРПРЕТАЦІЯ В КИТАЙСЬКОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ У ШОУПЕН (1983) . 58	58
Гирюшта Д. С.	ЛІНГВОКОГНІТИВНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ ЛЕКСЕМ В АВТОМАТИЗОВАНОМУ ПЕРЕКЛАДІ З КИТАЙСЬКОЇ МОВИ..... 62	62
Голець О. Я.	ДИСКУРСИВНІ ВИМІРИ ВЛАДИ: ЛЕГІТИМАЦІЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО ПОРЯДКУ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ІДЕНТИЧНОСТІ..... 64	64
Гончарова К. І.	ФУНКЦІЮВАННЯ «ПРАВИЛА ДЕВ'ЯТКИ» В СУЧАСНИХ ІНШОМОВНИХ ЗАПОЗИЧЕННЯХ..... 66	66
Гордєєв А. В.	ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА КНР ЩОДО НАВЧАННЯ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ 68	68
Григун Ю. О.	ЯВИЩЕ ГРАМАТИКАЛІЗАЦІЇ В ЯПОНСЬКІЙ МОВІ (НА ПРИКЛАДІ УГК (УСТАЛЕНИХ ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ))..... 70	70
Гриценко І. Ю.	ПЕРЕКЛАД КОРЕЙСЬКИХ МІФОЛОГІЧНИХ РЕАЛІЙ: ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ..... 72	72
Грищук П. М.	ІНТЕГРАЦІЯ ЕЛЕМЕНТІВ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В СУЧАСНУ К-РОР ІНДУСТРІЮ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ У РЕСПУБЛІЦІ КОРЕЯ..... 74	74

Губень А. О.	ДЖЕРЕЛА МОВНОЇ ГРИ ТА ПЕРЕКОНЛИВИЙ ПОТЕНЦІАЛ КАЛАМБУРУ В ЯПОНСЬКІЙ РЕКЛАМІ	76
Даліда А. В.	ПРАГМАТИЧНА ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ У ПЕРЕКЛАДІ ПЕРСЬКОГО فراعته (TA'ĀROF) УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	78
Далте О. Ю.	ІДЕОЛОГІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ КОНЦЕПТУ «ДИТИНСТВО» У ВІТАЛЬНІЙ ПРОМОВІ ГОЛОВИ КНР СІ ЦЗІНЬПІНА.....	80
Данилюк С. Р.	ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ БЕЗЕКВІВАЛЕНТНОЇ ЛЕКСИКИ КИТАЙСЬКОЮ МОВОЮ (НА МАТЕРІАЛІ НОВЕЛИ О.ГЕНРІ «ОСТАННІЙ ЛИСТОК»)	82
Діброва В. О.	МЕРОНІМІЧНІ ЛОКАТИВИ В СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ: ТИПІЗАЦІЯ Й ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ	84
Довженко В. С.	КОРЕЙСЬКИЙ МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ СУЧАСНОЇ ЦИФРОВОЇ КУЛЬТУРИ: ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ	86
Довженко В. С.	ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В УКРАЇНІ ТА РЕСПУБЛІЦІ КОРЕЯ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ.....	88
Долженко А. О. Жукова К. Є.	ЗОРОВИЙ КОНТАКТ ЯК ЗАСІБ СТВОРЕННЯ ПОРТРЕТІВ ПЕРСОНАЖІВ У РОМАНІ МО ЯНЯ «КРАЇНА ВИНА»	91
Дрига І. М.	ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ В ДОСЛІДЖЕННЯХ ТУРЕЦЬКИХ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЦІВ II ПОЛ. XX СТ.....	93
Дрига І.-В. А.	СТРУКТУРА ОПИСУ МАТЕРИКОВОЇ УКРАЇНИ У СЕЯХАТНАМЕ ЕВЛІЇ ЧЕЛЕБІ.....	96
Дрозд Д. А.	ТРУДНОЩІ ВІДТВОРЕННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОЇ СПЕЦИФІКИ КИТАЙСЬКИХ КАЗОК У ПЕРЕКЛАДІ	98
Дролюк А. О.	АРАБСЬКА МЕДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ: СТРАТЕГІЇ І ПРАКТИКИ ПЕРЕКЛАДУ	101
Дубанович У. М.	СТРАТЕГІЇ ВІДТВОРЕННЯ ОСМАНОТУРЕЦЬКИХ РЕАЛІЙ У ТУРЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЙНОМУ ПЕРЕКЛАДІ ...	102
Євченко Д. С.	ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ МІФОЛОГЕМ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ З КОРЕЙСЬКОЇ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ ..	104
Єрмакова Д. С.	СЕМАНТИКА КОЛЬОРУ В КИТАЙСЬКІЙ НАРОДНІЙ КАЗЦІ «ПАСТУХ І ТКАЛЯ»	106
Єфімова О. І.	ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ГРАФІЧНИХ ЗАСОБІВ У СУЧАСНОМУ ЯПОНОМОВНОМУ МОЛОДІЖНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ ДОПИСІВ СОЦІАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ X).....	108

Єфремов Д. П.	ПРИРОДА КИТАЙСЬКОЇ СТРАТЕГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ: МІЖ ПАЦИФІЗМОМ, ДЕФЕНСИВНІСТЮ ТА REALPOLITIK .	110
Залізко А. С.	СПЕЦИФІКА ВІДТВОРЕННЯ ЕМОЦІЙНО-ОЦІННОЇ ЛЕКСИКИ В ТЕКСТАХ ЯПОНСЬКИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ (НА МАТЕРІАЛІ ФРАНШИЗИ THE IDOLM@STER)	113
Ісмаїлова Л. Л.	ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНІХ СИСТЕМ СХОДУ ТА ЗАХОДУ: МОЖЛИВОСТІ ВЗАЄМНОГО ЗБАГАЧЕННЯ	115
Калінін В. С.	ПРОСОДИЧНІ, ПРОКСЕМІЧНІ ТА КІНЕСИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ МОВИ ВОРОЖНЕЧІ В КИТАЙСЬКОМОВНОМУ МЕДІАДИСКУРСІ	118
Калінчук Т. В.	«ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС» ЯК МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В УМОВАХ ЗМІШАНОЇ ТА ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ	120
Кан Д. С.	СТРУКТУРНА КОНЦЕПЦІЯ ТА ІНТЕГРАЦІЙНА МОДЕЛЬ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ФАКУЛЬТЕТІВ СХІДНИХ МОВ	123
Карпенюк О. С.	КРОС-КУЛЬТУРНЕ РОЗУМІННЯ МИРУ СЕРЕД МОЛОДІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СОЦІАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ	125
Кібенко Є. С.	ЛЕКСИЧНІ СКОРОЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ МОВНОЇ ЕКОНОМІЇ В СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ ЦИФРОВІЙ КОМУНІКАЦІЇ	127
Кіктенко В. О.	ЦИФРОВІ БАЗИ АКАДЕМІЧНИХ РЕСУРСІВ У КИТАЄЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ: ЕВРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ І МЕТОДОЛОГІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПОШУКУ	129
Кіріковська А. А.	ЛЕКСИЧНІ ЗАСОБИ МОВНОЇ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ ЯПОНСЬКИХ МАРГІНАЛЬНИХ СУБКУЛЬТУР	132
Козлов Ю. І.	КОНОТАТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗМЕНШУВАЛЬНО- ПЕСТЛИВИХ ФОРМ РОДИННИХ ТЕРМІНІВ У ТУРЕЦЬКОМУ РОЗМОВНОМУ МОВЛЕННІ	134
Козубенко М. О.	РЕЛІГІЙНЕ ВТІЛЕННЯ ІДЕЙ НІХОНДЖІНРОН У НІХОНКЬО	136
Коломоєць Ю. Л.	ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ПРАКТИЧНОЇ ФОНЕТИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	138
Комарницька Т. К.	ЧАСТОТНІСТЬ ВИГУКУ ЯК ХАРАКТЕРНИЙ МАРКЕР МОВИ МАСОВОЇ КУЛЬТУРИ ЯПОНІЇ	140
Комісаров К. Ю. Боришполець Ю. В.	ІНВЕРСІЯ В ЯПОНСЬКОМУ СИНТАКСИСІ: ВІД РИТОРИЧНОЇ ФІГУРИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ (ЛІНГВОДИДАКТИЧНИЙ АСПЕКТ)	142

Кононенко В. Г.	ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АРАБСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	144
Копчак О. І.	ДИГЛОСІЯ В СУЧАСНІЙ ПЕРСЬКІЙ МОВІ: ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ	146
Корчак А. С.	РЕЛІГІЙНО-ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ ЯПОНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	149
Котляр А. С.	ЗІСТАВНО-ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ АНАЛІЗ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АЛЖИРСЬКОМУ ДІАЛЕКТІ АРАБСЬКОЇ МОВИ ТА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	151
Котова Я. О.	СИНТАКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАГОЛОВКІВ АРАБОМОВНИХ ЗМІ ПРО ЗБРОЙНІ КОНФЛІКТИ СЬОГОДЕННЯ	154
Коцюба С. В.	ТРАНСФОРМАЦІЯ ОБРАЗІВ КОРЕЙСЬКОЇ МІФОЛОГІЇ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНІВ ХХІ СТОЛІТТЯ)	156
Кравець О. І.	ВТОРИННА УСНА АДАПТАЦІЯ МЕРЕЖЕВОЇ ЛЕКСИКИ В ЯПОНСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ ДИСКУРСІ	158
Краснов Є. С.	ЛЕКСИЧНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В СУЧАСНІЙ АРАБСЬКІЙ МОВІ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	160
Красовська Ю. П.	ПЕРЕКЛАД ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СТАНДАРТІВ НАТО ЯК МІЖКУЛЬТУРНИЙ ВИКЛИК: ДОСВІД ТУРЕЧЧИНИ ТА УКРАЇНИ	162
Кривоніс М. І.	МУЛЬТИМОДАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ В МИСТЕЦЬКОМУ ДИСКУРСІ: КРОС-ЛІНГВАЛЬНИЙ ТА ПРАГМАСЕМІОТИЧНИЙ АНАЛІЗ (НА МАТЕРІАЛІ КИТАЙСЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	165
Кривонос А. П.	НЕСТАНДАРТНІ ЧИТАННЯ КАНДЖІ ЯК ЗАСІБ СТИЛІСТИЧНОЇ ЕКСПРЕСІЇ В СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ.....	167
Ксеник К. І.	ОКАЗІОНАЛІЗМИ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЯК ЗАСІБ АВТОРСЬКОЇ МОВОТВОРЧОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ПОВІСТІ ЛІ САНА «КРИЛА»).....	169
Кулик В. О.	ТРАНСФОРМАЦІЯ МІЖНАРОДНОЇ ІЗОЛЯЦІЇ КНДР В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО ПРОТИСТОЯННЯ.....	171
Куртов Я. О.	ЗРОСТАННЯ ПОПУЛЯРНОСТІ КАГАНІЗМУ В ІЗРАЇЛІ НА ТЛІ ПЕРШОЇ ЛІВАНСЬКОЇ ВІЙНИ	174
Кучай О. В.	МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ В ТУРЕЧЧИНІ	176
Лазоренко О. Є.	ЯВИЩЕ АБРЕВІАЦІЇ В АРАБСЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ДИСКУРСІ: СТРУКТУРА, ФУНКЦІЇ ТА СПОСОБИ АДАПТАЦІЇ.....	178

Лебедєва І. М.	РОЗВИТОК МУЗЕЙНОГО ТУРИЗМУ У РЕСПУБЛІЦІ КОРЕЯ	181
Леонов Д. В.	ЕВОЛЮЦІЯ ІМІДЖУ ТА РЕКРУТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ СИЛ САМООБОРОНИ ЯПОНІЇ	183
Леонов Д. В.	ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ БУДДИЗМУ НІЧІРЕНА У СОКА ҐАККАЙ	185
Лещенко О. В.	ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ТВОРЧА КИТАЙСЬКА МОВА»: РЕЗУЛЬТАТИ ПЕДАГОГІЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ	187
Литвинко А. В.	ПРАВОВИЙ КОНТРОЛЬ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ В УКРАЇНІ ТА РЕСПУБЛІЦІ КОРЕЯ	189
Луцишина В. О.	ЯПОНСЬКІ МОВНІ ЗАПОВНЮВАЧІ ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ МОВНОГО БАР'ЄРУ: РОЛЬ ІКТ	192
Мазєпова О. В.	ВИКЛАДАННЯ ПЕРСЬКОЇ МОВИ В УНІВЕРСИТЕТАХ УКРАЇНИ ТА США: ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ	194
Макєєва А. В.	ЯПОНСЬКА КАЛІГРАФІЯ ЯК ЗАСІБ ЕФЕКТИВНОГО ЗАСВОЄННЯ ІЕРОГЛІФІЧНОЇ ЛЕКСИКИ	196
Малинюк І. В.	КОРПУСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ КОЛОКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-КИТАЙЦІВ: АЛГОРИТМ ВІДБОРУ КОЛОКАЦІЙ НА МАТЕРІАЛІ КОРПУСІВ ВСС ТА CCL	198
Маслова К. Ю.	РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЯПОНСЬКИХ РЕЛІГІЙНИХ КОДІВ У ВІЗУАЛЬНОМУ ОФОРМЛЕННІ ГРИ SILENT HILL F.	200
Медовкіна М. В.	ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ЕВФЕМІСТИЧНИХ ВИСЛОВІВ У СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ	202
Менделенко К. І.	ВІДОБРАЖЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ДАОСИЗМУ В КИТАЙСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ	204
Менчинська У. Ю.	РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЖІНОЧОГО ОБРАЗУ У ПРОЗІ ПАК ВАНСО: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ.	208
Мервінська Н. С.	СПОСОБИ СЛОВОТВОРЕННЯ ВАСЕЙ-ЕЙГО В СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ	209
Мінєнкова Н. Є.	ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ НАЗВ МЕШКАНЦІВ КРАЇН АЗІЇ В ПОЛЬСЬКІЙ МОВІ.	212
Мітіна Є. О.	ПРАГМАТИЧНА ДЕТЕРМІНАЦІЯ ЗНАЧЕННЯ ПОЛІСЕМІЧНИХ ОДИНИЦЬ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	214
Моїсеєнко Д. О.	ВІД МУДАН ДО АІ-САДЖУ: ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ДИВІНАЦІЙНОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА В СУЧАСНІЙ ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ	217

Наріманова Ж. Н.	ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕРМІНІВ ІЗ КОМПОНЕНТОМ 心 (XĪN) У КИТАЙСЬКОМУ БУДДИЗМІ	219
Науменко С. С.	ФОНОІДЕОГРАФІЧНІ СТРУКТУРИ ТИПУ «ЛІВОРУЧ КЛЮЧ – ПРАВОРУЧ ФОНЕТИК» ЯК ДОМІНАНТНА ТЕНДЕНЦІЯ ЕВОЛЮЦІЇ КИТАЙСЬКОГО ПИСЬМА	221
Наумова Ю. С.	ПОДОЛАННЯ МОВНОЇ ТРИВОЖНОСТІ У СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ СХІДНИХ МОВ	222
Неборак Я. О.	МОВА ЯК ПОСЕРЕДНИК МІЖ РЕЛІГІЯМИ: АДАПТАЦІЯ ПОНЯТЬ «БОГ», «ГРІХ» І «СПАСІННЯ» В КОРЕЙСЬКОМУ КАТОЛИЦИЗМІ.....	224
Нечипоренко І. В.	ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕРМІНІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ АГЕНТІВ У СУЧАСНІЙ СТАНДАРТНІЙ АРАБСЬКІЙ МОВІ	226
Нечитайло І. М.	ПРОБЛЕМИ ЕТИМОЛОГІЧНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ УКРАЇНІЗМІВ У КРИМСЬКОТАТАРСЬКІЙ МОВІ	228
Образцова Т. В.	ОБРАЗНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ТОПОНІМІВ В АРАБОМОВНИХ ЗМІ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	230
Олійник О. М.	КУЛЬТУРНІ ІНІЦІАТИВИ КИТАЮ В УМОВАХ ПОЛІТИКИ «РЕФОРМ ТА ВІДКРИТОСТІ».....	232
Олійник Ю. Р.	ПОДОЛАННЯ ЄВРОПОЦЕНТРИЗМУ У СУЧАСНИХ СХОДОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ: СПАДЩИНА ЕДВАРДА САЇДА	235
Омелянюк В. Р.	ПЕРЦЕПТИВНИЙ АНАЛІЗ ВИМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ В ЯПОНСЬКОМУ МОВЛЕННІ УКРАЇНЦІВ.....	237
Охріменко В. О.	СЕМАНТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕДУПЛІКАЦІЇ В СИСТЕМІ КОРЕЙСЬКИХ ОНОМАТОПЕЇЧНИХ СЛІВ.....	239
Охріменко М. А.	КУЛЬТУРНІ КОДИ ЕМОЦІЙ У ПЕРСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ: СОМАТИЧНІ, ПРИРОДНІ ТА САКРАЛЬНІ ОБРАЗИ.....	241
Охріменко Т. В.	СТАВЛЕННЯ ДО ГРОШЕЙ У ЗАХІДНІЙ І СХІДНІЙ МОВНО- КУЛЬТУРНИХ ТРАДИЦІЯХ	243
Павленко О. С.	ХУДОЖНЯ ТРАНСФОРМАЦІЯ КОРЕЙСЬКИХ ІНІЦІАЦІЙНИХ РИТУАЛІВ У ЛІТЕРАТУРІ XX–XXI СТОЛІТЬ	245
Павлик О. М.	ТРАНСФОРМАЦІЯ ОБРАЗУ ДРАКОНА В КИТАЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ	247
Палатовська О. В.	КИТАЙСЬКЕ ЗАПОЗИЧЕННЯ «ФЕНШУЙ / ФЕН-ШУЙ» У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ: КОРПУСНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ	249

Педан Н. В.	ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА МОБІЛЬНІ ЗАСТОСУНКИ ЯК ІНСТРУМЕНТИ ВИВЧЕННЯ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ.....	251
Петрова Ю. І.	ПЕРЕКЛАД ІСТОРИЗМІВ ІЗ АРАБОМОВНОЇ ХРОНІКИ XVII СТОЛІТТЯ.....	253
Пилипчук А. О.	КАОМОДЖІ ЯК ЗАСІБ ПАРАГРАФЕМНОЇ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ЯПОНСЬКОМУ ІНТЕРНЕТ-ДИСКУРСІ.....	255
Підвойний В. М.	ДЖЕРЕЛОЗНАВЧА ОСНОВА УКРАЇНСЬКОГО КРИМОТАТАРОЗНАВСТВА: ВИТОКИ, ПРОБЛЕМАТИКА, ПЕРСПЕКТИВИ.....	257
Підченко Н. О.	ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ХАНЧА-ЛЕКСИКИ В ЗАГОЛОВКАХ КОРЕЙСЬКИХ НОВИН	259
Пілик В. В.	МОВНА ГІБРИДИЗАЦІЯ В ТУРЕЦЬКОМУ КОРПОРАТИВНОМУ ДИСКУРСІ: СОЦІОЛІНГВІСТИЧНИЙ ФЕНОМЕН «PLAZA DİLİ»	261
Піонтківська С. П.	СТРАТЕГІЇ ВІДТВОРЕННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ СУЧАСНОЇ ЯПОНСЬКОЇ ПРОЗИ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ.....	264
Піщугіна В. Ю.	ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ МОДАЛЬНИХ СЛІВ 可能、会 ТА 应该 У СУЧАСНОМУ КИТАЙСЬКОМОВНОМУ ІНТЕРНЕТ- ДИСКУРСІ.....	266
Поварчук О. А.	ПРИНЦИП 面子 («ОБЛИЧЧЯ») ЯК ЧИННИК ВИБОРУ ЕМОТИВНИХ СТРАТЕГІЙ У КИТАЙСЬКОМОВНОМУ ІНТЕРНЕТ-ДИСКУРСІ.....	268
Погоня Р. Б.	СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ЯПОНСЬКИХ ЧОТИРЬОХІЕРОГЛІФІЧНИХ ІДІОМ (四字熟語) В СУЧАСНОМУ ЛІТЕРАТУРНОМУ ДИСКУРСІ.....	270
Подзигун А. С.	ПРОЕКТ «HELLO, YAPONIYA! UKRAINE» ЯК ІНСТРУМЕНТ УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКОЇ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ.....	272
Поліщук І. Д.	АЛГОРИТМИ АВТОМАТИЧНОГО ВИДІЛЕННЯ ТОПІК-КОМЕНТАРНОЇ СТРУКТУРИ КИТАЙСЬКОГО РЕЧЕННЯ ЗАСОБАМИ PUTHON	274
Полозок Д. С.	РИТУАЛІЗОВАНІ МОВЛЕННЕВІ АКТИ ЯК МАРКЕРИ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ НОРМ У ТУРЕЦЬКОМОВНІЙ АНІМАЦІЇ	276
Приметова О. О.	РЕЛІГІЯ ТА ФІЛОСОФІЯ ЯК МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В СХІДНІЙ АЗІЇ.....	278
Пророченко Н. О.	СУСПІЛЬСТВО 5.0: ЯПОНСЬКА МОДЕЛЬ МАЙБУТНЬОГО МІЖ ТЕХНОЛОГІЯМИ ТА ГУМАНІЗМОМ.....	280

Пузій М. О.	РОЛЬ ЯПОНІЇ У ЗБЕРЕЖЕННІ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	283
Реутов Є. А. Мілібаєва Г. М.	ХУМО/ХУМАЙ, ХАН ТЕНГРІ ТА ІНШІ ДОІСЛАМСЬКІ ЕЛЕМЕНТИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ	285
Рибалкін В. С.	ПАНАРАБІЗМ: ІСТОРІЯ, ІДЕОЛОГІЯ, РЕАЛЬНІСТЬ.....	288
Рибалкін С. В.	ВІЙНА У ПРОЗІ САМАР ЯЗБЕК.....	290
Родзінська О. Ю.	СПЕЦИФІКА НОМІНАЦІЇ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В ЯПОНСЬКОМУ МЕДІАПРОСТОРІ.....	292
Руда Н. В.	ТЕОРЕТИЧНА ГРАМАТИКА КИТАЙСЬКОЇ МОВИ: МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ТА ТРУДНОЩІ АНАЛІЗУ БАГАТОКОМПОНЕНТНИХ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ.....	295
Руденок О. О.	МУЛЬТИМЕДІЙНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ...	297
Русакова К. О.	РЕКОНСТРУКЦІЯ ДОРОСЛОГО ДОСВІДУ В ПРОЦЕСІ САМОПЕРЕКЛАДУ АВТОБІОГРАФІЇ АДЕЛІН ЕН МА «FALLING LEAVES: THE TRUE STORY OF AN UNWANTED CHINESE DAUGHTER»	299
Руснак О. Д.	СПЕЦИФІКА ФУНКЦІЮВАННЯ СЛІВ КИТАЙСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В ЛЕКСИЧНІЙ СИСТЕМІ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	302
Рязанцева Д. О.	ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ ЗАСОБАМИ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ.....	303
Салівон Д. О.	СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ ЯПОНСЬКИХ СУФІКСАЛЬНИХ ЗВЕРТАНЬ НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНОЇ МАНГИ.....	306
Самойлов Є. О.	КОНЦЕПТ ВІЙНИ (战争) У «ДАО ДЕ ЦЗІН»(道德经) ТА ЙОГО ДЕКОНСТРУКЦІЯ ЧЕРЕЗ КАТЕГОРІЇ У-ВЕЙ (無 為), ЦЗИЖАНЬ (自然) ТА ЦИ (慈).....	308
Сарахман О. О.	ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВЕЛИКОГО ШОВКОВОГО ШЛЯХУ В ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ	310
Сєрова А. О.	МІЖКУЛЬТУРНА АДАПТАЦІЯ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ ТА КУЛЬТУРНО СПЕЦИФІЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ У ЛОКАЛІЗАЦІЇ КИТАЙСЬКИХ ВІДЕОІГОР (НА МАТЕРІАЛІ ВІДЕОГРИ «BLACK MYTH: WUKONG»)	312
Сидяченко Н. Г.	МАНІХЕЙСЬКА СЕМАНТИКА У ПОЕЗІЇ ЧЕСЛАВА МІЛОША	315
Смик М. І.	М'ЯКА СИЛА В ЦИФРОВУ ЕПОХУ ТА ЦИФРОВА ДИПЛОМАТІЯ	317

Солошенко Є. Ю.	АНГЛО-АРАБСЬКЕ ПЕРЕМИКАННЯ МОВНИХ КОДІВ	
Рибалкін В. С.	В АВІАЦІЙНОМУ РАДІООБМІНІ	318
Спасіченко І. О.	МУЗЕЙ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В	
	ПЕКИНІ ЯК ВАЖЛИВИЙ РЕСУРС КУЛЬТУРНОГО ТУРИЗМУ	
	У КИТАЇ.....	320
Спіріна М. А.	ІНКУЛЬТУРАЦІЯ ХРИСТИЯНСТВА: ВЗАЄМОДІЯ	
	З КОНФУЦІАНСЬКИМ КУЛЬТОМ ПРЕДКІВ У КОРЕЇ.....	322
Струмецький І. І.	ФРАЗЕОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНИХ ІГОР У ЯПОНСЬКІЙ	
	ТА ЄВРОПЕЙСЬКІЙ МОВНИХ КАРТИНАХ СВІТУ	324
Таха Я. А.	АРАБСЬКО-ІСЛАМСЬКІ МОТИВИ У МОВНОМУ	
	ТА КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ «ДЮНИ» ФРЕНКА	
	ГЕРБЕРТА	327
Тертерян М. А.	ЕКОЛОГІЧНИЙ ВЕКТОР ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	
	КИТАЮ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ	329
Тиха С. І.	ОРІЄНТАЛЬНІ МОТИВИ У СУЧАСНІЙ ПОЛЬСЬКІЙ	
	ПОПУЛЯРНІЙ МУЗИЦІ.....	331
Тищенко О. О.	ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАХІДНОГО ЛІТЕРАТУРНОГО	
	ОБ'ЄКТИВІЗМУ В ЯПОНІЇ ЕПОХИ МЕЙДЖІ.....	334
Тімкова Т. М.	ТЕХНОЛОГІЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ГУМАНІТАРНОГО	
	РОЗМІНУВАННЯ В УКРАЇНСЬКО-ТУРЕЦЬКОМУ	
	ПЕРЕКЛАДІ: ОСОБЛИВОСТІ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ	
	ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ.....	336
Толстіка А. Є.	ОРІЄНТАЛІЗМИ У ПОЛЬСЬКІЙ СПОРТИВНІЙ ЛЕКСИЦІ ...	339
Трубіцина О. С.	ПРОФЕСІЙНА МАЙСТЕРНІСТЬ ДИПЛОМАТИЧНИХ	
	ПЕРЕКЛАДАЧІВ КНР ЯК ОРІЄНТИР	
	ДЛЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ПЕРЕКЛАДУ .	341
Урядова В. Д.	КОРЕЙСЬКИЙ ШАМАНІЗМ ЯК МЕХАНІЗМ	
	ЗБЕРЕЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ.....	343
Хамрай О. О.	ПЕРЕВАГИ Й НЕДОЛІКИ УНІВЕРСАЛЬНОЇ ДЕСЯТКОВОЇ	
	КЛАСИФІКАЦІЇ (УДК) ЩОДО КЛАСИФІКАЦІЇ	
	ЄВРЕЙСЬКИХ МОВ.....	345
Харсєєва Д. Д.	ТИПОЛОГІЯ СКЛАДНОСУРЯДНИХ РЕЧЕНЬ ІЗ	
	ЄДНАЛЬНИМИ СПОЛУЧНИКАМИ В СУЧАСНІЙ	
	КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	347
Хіміч М. М.	ФОРМУВАННЯ ТРАДИЦІЙНОГО ЯПОНСЬКОГО ТАНЦЮ:	
	РЕЛІГІЙНИЙ АСПЕКТ.....	349
Чекалін І. С.	ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ДІЛОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ	
Чекаліна М. В.	У МАЙБУТНІХ СХОДОЗНАВЦІВ.....	351
Чернишева С. М.	СЕМАНТИЧНІ ЗМІНИ АНГЛІЦИЗМІВ У ТЕКСТАХ ПІСЕНЬ	
	К-РОР: ТИПОЛОГІЯ ТА МЕХАНІЗМИ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОЇ	
	АДАПТАЦІЇ.....	353

Чумак А. Р.	СПЕЦИФІКА ВІДТВОРЕННЯ КИТАЙСЬКОГО ГУМОРУ: ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ОМОНІМІЧНИХ КАЛАМБУРІВ ...	355
Шебуняєв О. О.	ВІДТВОРЕННЯ ГУМОРУ В ТУРЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ БІЗНЕС-ПЕРЕГОВОРІВ: МІЖКУЛЬТУРНО- ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ	358
Шевченко К. В.	ПЕРЕКЛАД ЮРИДИЧНИХ ДОКУМЕНТІВ З КИТАЙСЬКОЇ МОВИ: ЛЕКСИЧНИЙ АСПЕКТ	360
Шевченко Ю. М.,	ПЕРЕКЛАДАЧ МІЖ ДВОМА КУЛЬТУРАМИ: ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ В УКРАЇНСЬКО-ІРАНСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ	363
Шепельська І. Ю.	ТРАНСФОРМАЦІЯ ПЕРЕКЛАДУ В ЯПОНСЬКІЙ ЛІНГВІСТИЦІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ: ВІД ТЕХНІЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ ДО ШІ	365
Шлега М. Д.	ВІДОБРАЖЕННЯ АСТРОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ І КОСМОЛОГІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ТРАДИЦІЙНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ КУЛЬТУРІ: МІФОЛОГІЧНИЙ І ФОЛЬКЛОРНИЙ ВИМІРИ	367
Щербаков Я. І.	СТАРОДАВНІ КИТАЙСЬКІ ЗВИЧАЇ, ОБРЯДИ, СВЯТА У РОМАНІ ЦАО СЮЕЦІНЯ «СОН У ЧЕРВОНІЙ ВЕЖІ»: ЛІТЕРАТУРНО-ЛІНГВІСТИЧНА ПАРАДИГМА	370
Юрт К. В.	ФОРМУВАННЯ ТА ОСНОВНІ ЗАСАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТУРЕЧЧИНИ	372
Ябченко В. Я.	КУЛЬТУРНІ МОДЕЛІ ЧАСУ В КИТАЙСЬКІЙ МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	374
Янчук О. О.	ПЕРІОДИЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕНЬ З КРИТИЧНОГО ДИСКУРС-АНАЛІЗУ В КНР	376
Ярова К. О.	ФУНКЦІЮВАННЯ ОНОМАТОПЕЇ У КОРЕЙСЬКОМУ РОЗМОВНОМУ МОВЛЕННІ	378
Musaieva A. E.	LEXICAL AND CULTURAL FEATURES OF TURKISH FILM TRANSLATION	380
Pavlyk A. V.	THE LEXEME «SECURITY» (安全) IN CONTEMPORARY PRC DIPLOMATIC DISCOURSE: A CONCEPTUAL AND PRAGMATIC ANALYSIS	382
Şıxızadə İ. Ə.	ORXON-YENİSEY ABİDƏLƏRİNİN DİLİNDƏ ƏVƏZLİKLƏRİN XÜSUSİYYƏTLƏRİ (MÜASİR AZƏRBAYCAN DİLİ İLƏ MÜQAYİSƏDƏ)	384
安栋	汉语言语礼仪中的间接拒绝形式及其乌克兰语翻译问题 .	387
董雪松	孔子学院对推动乌克兰中文教育的发展发挥积极作用....	389
朱泾涛	全球变革背景下国际中文教育的现代化转型—— 以乌克兰中文教育实践为例	391